

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA
11.*

VICTORIA FURCOIU

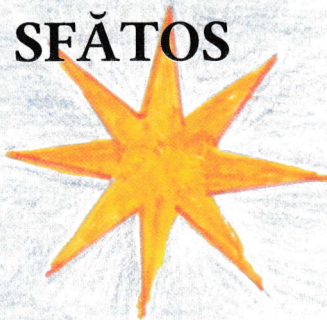
POVESTIRI HAZLII

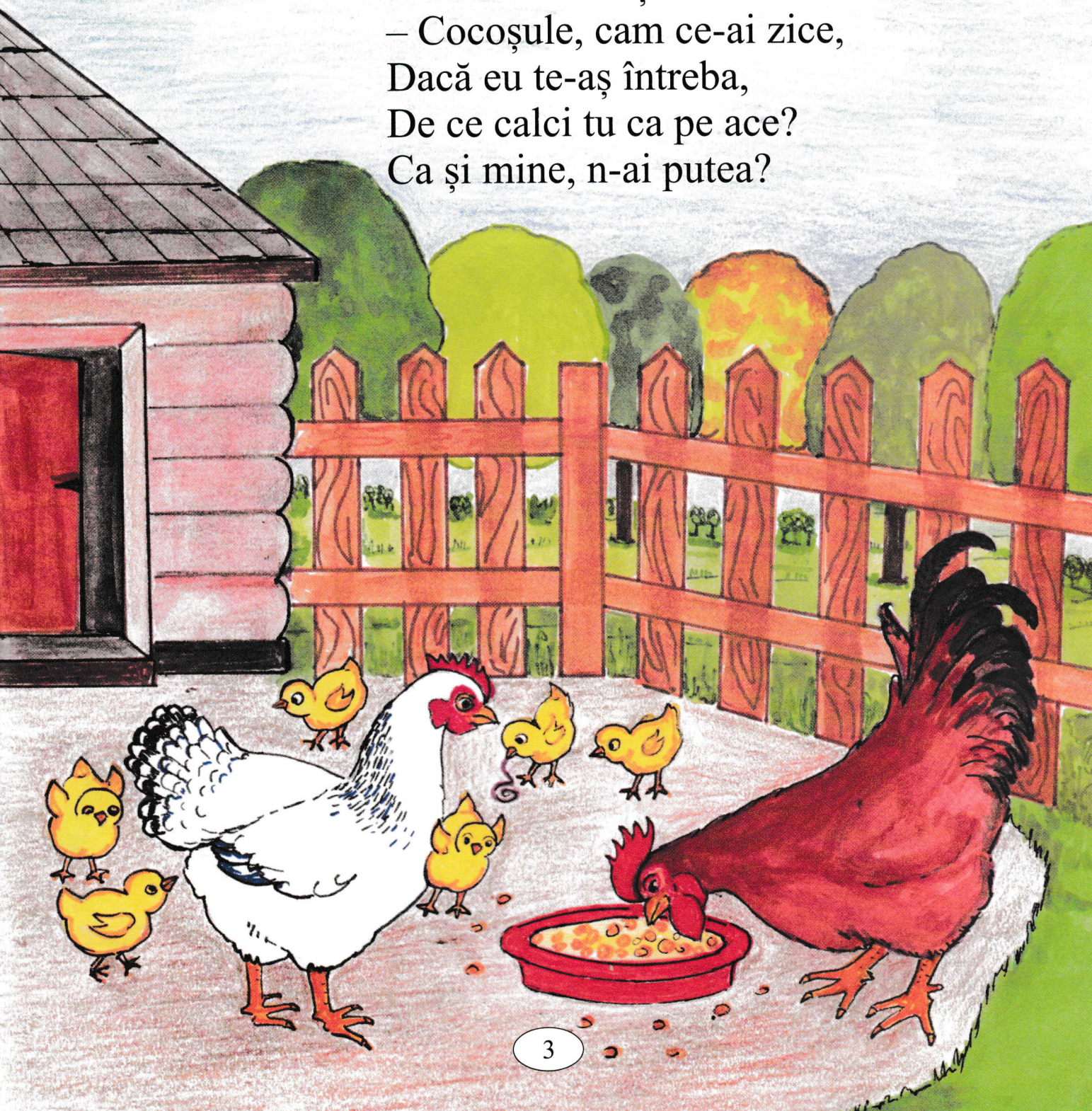
Editura Arco Iris

Braşov - 2019

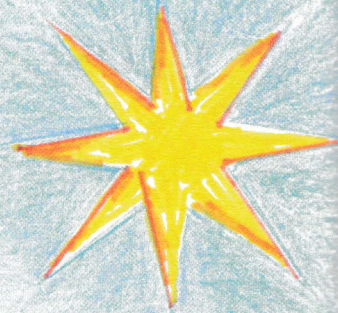
CLOȘCA CEA CURIOASĂ ȘI COCOȘUL SFĂTOS

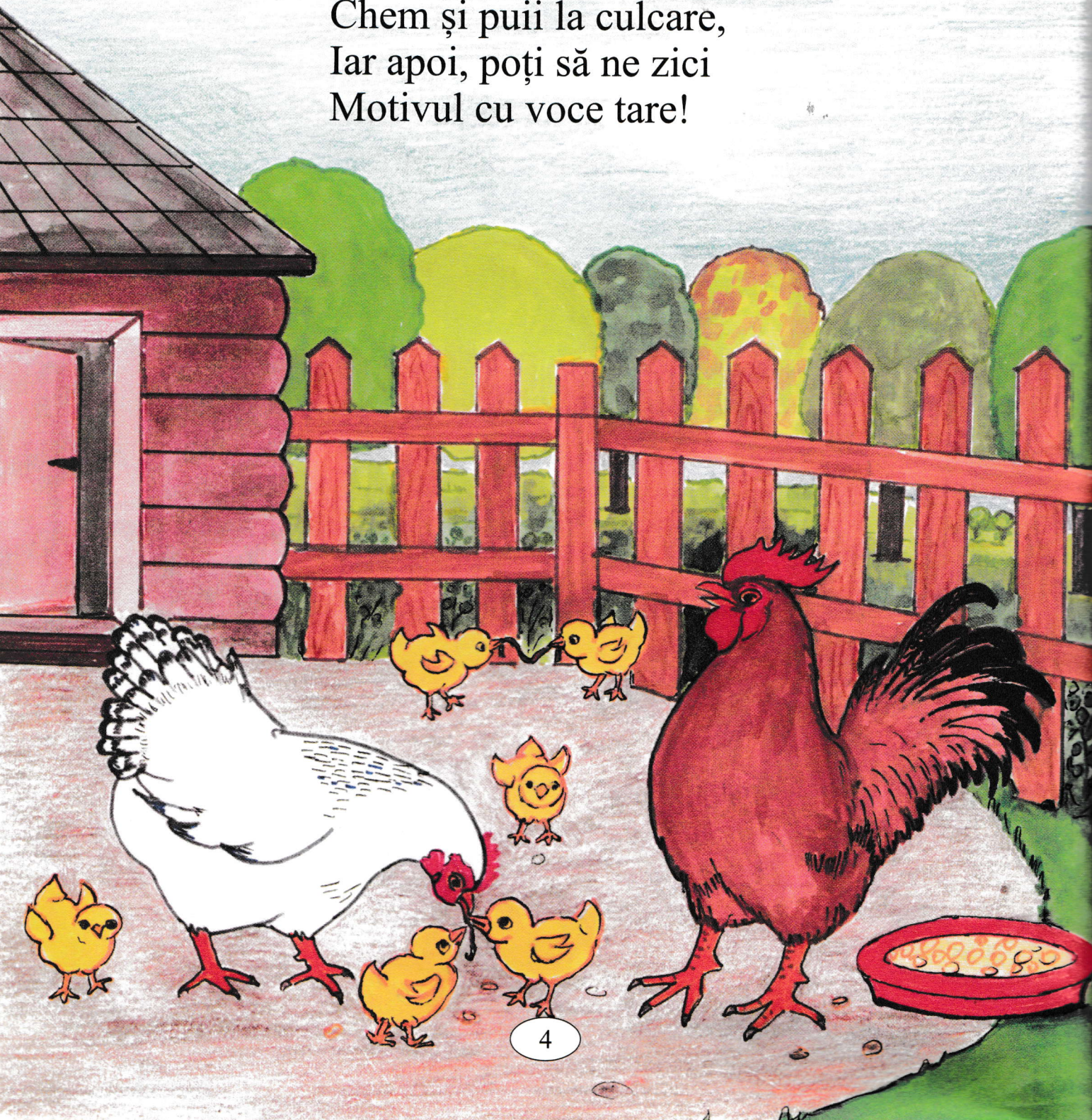
O cloșcă mai curioasă
Decât ar fi o găină,
Și-un cocoș, fire sfătoasă,
Vorbesc la sfârșit de cină:
– Cocoșule, cam ce-ai zice,
Dacă eu te-aș întreba,
De ce calci tu ca pe ace?
Ca și mine, n-ai putea?

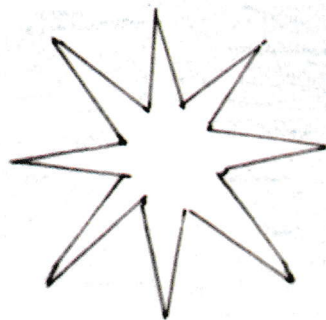
– Toți ar crede că-s fudul.
Sunt țațoș, e-adevărat!
Dar am și-alt motiv mai bun
Să calc cum ai observat.

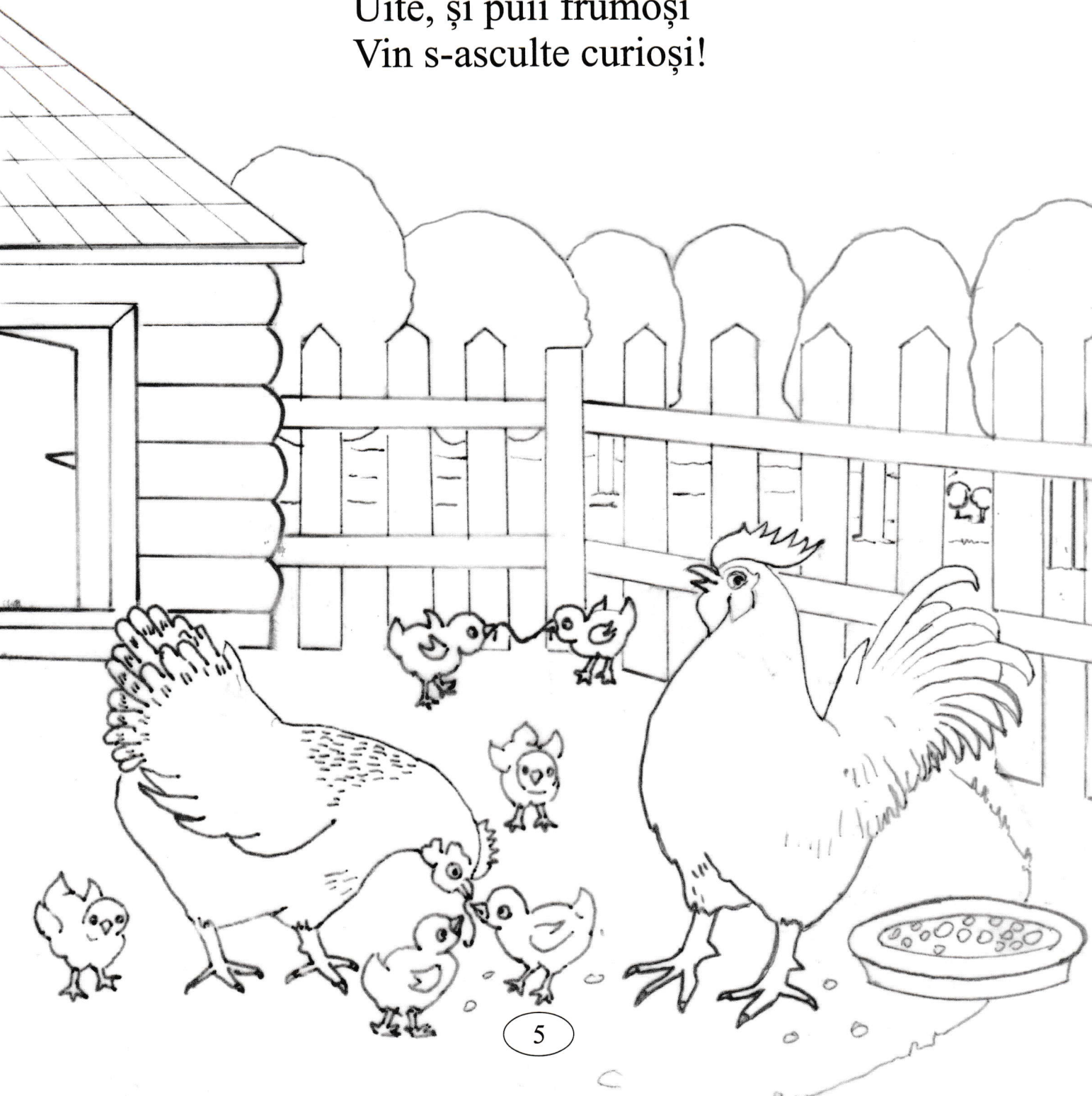
Ea insistă, zâmbitoare:
– Eu mai strâng puțin pe-aici,
Chem și puii la culcare,
Iar apoi, poți să ne zici
Motivul cu voce tare!

– Ei, povestea e mai lungă.
A-nceput demult, odată.
S-ar putea să nu-mi ajungă
Să povestesc, seara toată!

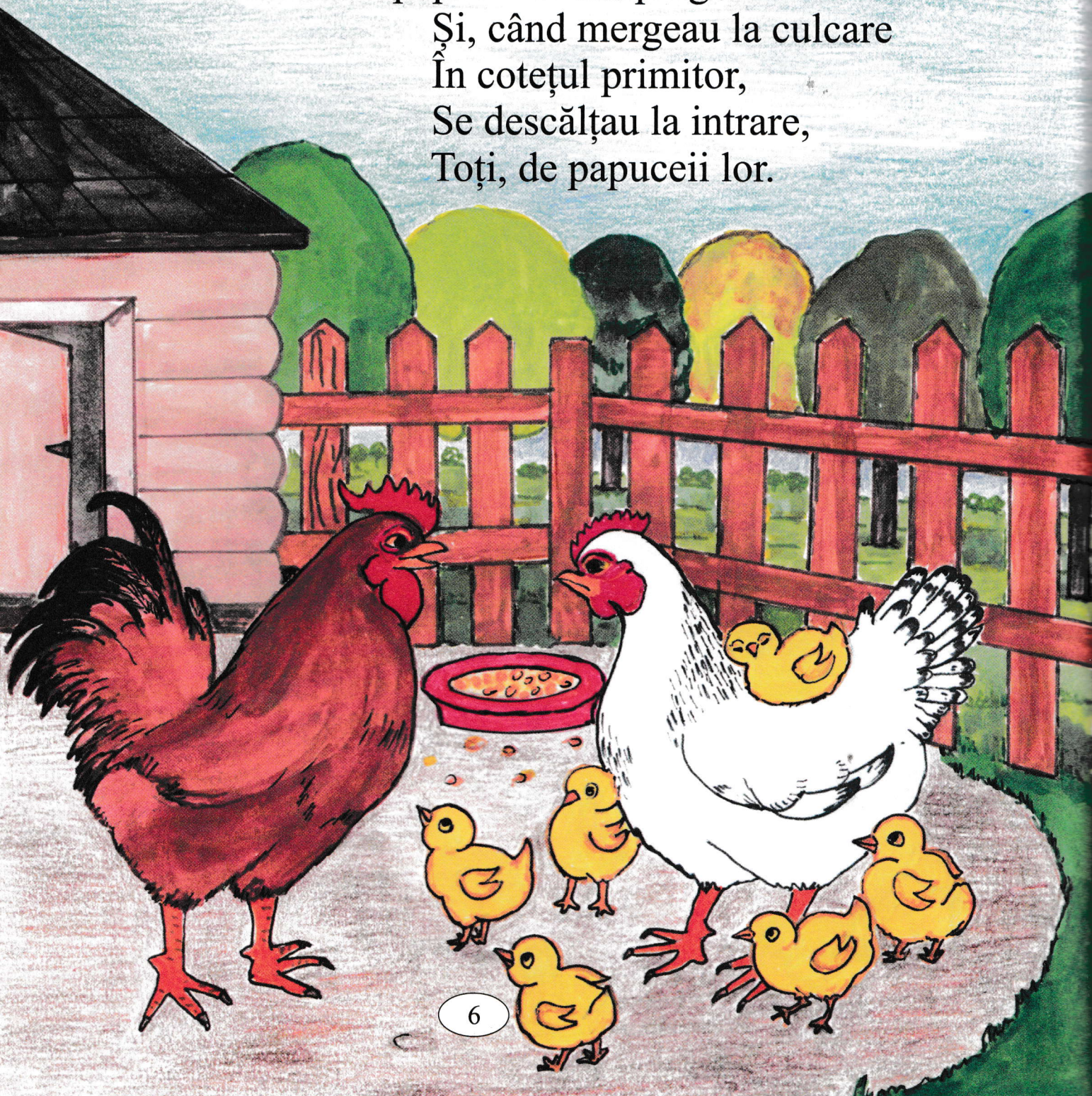
– Atunci, zi-o mai pe scurt,
Ca să n-adorm, te ascult!
Uite, și puii frumoși
Vin s-asculte curioși!

— Păăi, stră-, stră-, străbunicii mei,
(De fapt, erau și ai tăi),
Nu erau doar pîtenați.
Aveau niște papucei,
Deci erau bine-ncălțați.

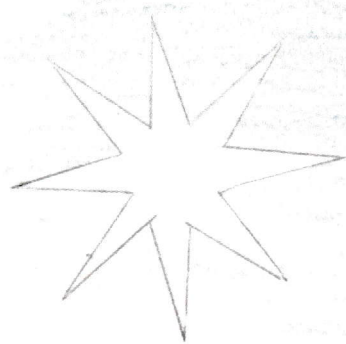
Astfel, ei puteau călca
Pe pămînt, pe pietricele,
Normal, fără-a se-nțepta,
Căci papucii aveau pîngele.

Și, cînd mergeau la culcare
În cotețul primitor,
Se descălțau la intrare,
Toți, de papuceii lor.

Păi, povestește-ne-atunci,
Cum de ați rămas desculți?

– Să vedeți că, într-o noapte,
Un hoț tare supărat
Că n-a reușit să intre
În coteț ca să se-nfrupte,
Toți papucii i-a furat!

Cred că, de-atunci, noi, cu toții,
Prin tot locul râcâim,
Tot sperând, mereu, că hoții
I-au ascuns și-o să-i găsim.

